

Sabiedrības integrācijas
fonds

**Jau ceturto gadu
tiekamies Latvijā**

Jau ceturto gadu sadarbībā ar Daugavpils Saskaņas pamatskolu Daugavpils lietišķo sieviešu klubs "OLIVIA" organizē neaizmirstamu piedzīvojumu diennakts nometni bērniem, ko finansē Sabiedrības integrācijas fonds. 2016.gada augustā nometnē "Latvija maza? Paskaties debesīs!.. (J.Baltvilks)", projekta Nr. 2016.LV/SP/25, tika iesaistīti 17 Latvijas (visi no Daugavpils Saskaņas pamatskolas) un 17 diasporas bērni no Krievijas, Lielbritānijas, Vācijas, Īrijas un Lietuvas.

Nometnē dalībnieki uzlaboja latviešu valodas prasmes, atklāja sev Latvijas kultūru, vēsturi un dabas bagātības, kā arī iepazinās ar J.Baltvilka daiļradi.

Vēlamies dalīties ar savām pārdomām.

- **PAR NOMETNES AUDZINĀTĀJU PRIEKU.**

Tikai 7 dienas nometnē, bet jāpaspēj pats galvenais – ir bērnos jārada vēlme kaut ko mainīt sevī. Nu kaut vai no rīta glīti sakārtot savu mājiņu. To audzinātājiem izdevās panākt bez "represijām". Kā? Tas ir meistarības noslēpums.

Aizmirst par mobilo telefonu dienas garumā! Bija doma atļaut nometnē to lietot tikai vienu stundu vakarā, bet skolotāju lojalitāte uzvarēja un telefonus atstājām uz visu diennakti. Bet, ak tu, brīnums! Izrādās, mūsdienu telefonatkarīgie bērni aizmirsā par savām atkarībām...

Nometnē, kurā bērnu vecuma robežas svārstās no 7 līdz 16 gadiem, skolotājos rodas bažas par bērnu savstarpējo aprašanos. Bet... mazie visas septiņas dienas tika burtiski auklēti klēpjos. Viņi ļoti ātri aptvēra, cik jauki, kad vecākie bērni no rīta līdz vakaram tevi samīļo, sabužina, apskauj, pasniedz tev roku, māca valodu, rokdarbus, palīdz aizpildīt darba lapas un, galvenais, tevi pieņem visās nodarbībās kā līdzvērtīgu dalībnieku. Mazie "atmaksāja" lielo bērnu draudzīgumu ar ļoti labu uzvedību.

Projekta vadītāja Sandra Dimante atzīst, ka visām veiksmēm nometnē pamatā ir bijusi mīlestība, jo projekta radīšana uzsākta ar lielu mīlestību un cieņu pret bērniem un Latviju.

- **PAR J.BATVILKA LOMU.**

Par rakstnieku mēs, skolotāji, paši neko nestāstījām bērniem. Drīzumā radās iespaids, ka J.Baltvilks bija mūsu nometnes 35.dalībnieks, kurš pats bērniem atklājās caur savu dzeju un stāstiem. Rakstnieks visas septiņas dienas mājoja mūsu projektā un palīdzēja bērniem lasīt, saprast, izlocīt mēles mežģus, ieraudzīt pasauli un, galvenais, izjust dabu.

- **PAR MEDITĀCIJU.**

Ikvakara meditācija uz ezera platās laipas pilnīgā klusumā sākumā likās riskanta iecere, bet izrādās, ka mūsdienu skaļie bērni alkst pēc miera un dabas harmonijas. Ne jau katru dienu tu redzi graciozo zivju gārni niedrēs, turi rokās ķirzaciņu, brīnies par milzīgo naktstauriņa kāpuru, novēro pīļu mammas rūpes un pīļu skološanu...

- PAR TAUTAS DEJĀM.

Jā, tautas dejām piemīt liels enerģētiskais spēks, kas aizrauj un reibina dvēseli. Tas nekas, ka vienā pārī sagadās mazais Saša no Maskavas un slaidā, augumā garā Irēna no Latvijas. Acis mirdz abiem vienādi!

- PAR ROKDARBIEM.

Jau pirmais rokdarbs radīja kūsājošu prieku, kad bērni pēc T-krekliņu batikošanas nodarbības raisīja vaļā mitro tekstiliju un neslēpa emocijas par negaidīto krāsu spēli.

Katrā nākamajā praktiskajā nodarbē bija gandarījums vērot bērnu pacietību un darba mīlestību, jo mājās varēja aizvest gan paša veidotu krūzītes paliktņi, gan dekupāžas tehnikā izrotātu kārbīņu, gan no pērlītēm austu rokassprādzi meitenēm un metālkalumā veidoto aproci zēniem. Visus šos darbus rotāja latviešu etnogrāfiskās zīmes, kuru nozīme tika pētīta teorētiskajā nodarbībā.

- PAR GŪTO.

Aglonas bazilikas dvēseliskais cēlums, Maizes muzeja latgaliskais stiprums, saldaissapnis Pūres šokolādes muzejā, Dižjūra un Mazjūra Kolkasragā, Ventspils pilsētas svētku krāšņums, neizskaidrojamais klusums lībiešu muzejā, klausoties emocionālo stāstījumu par lībiešu fenomenu Baltijas jūras krastā, tikšanās ar dzīvniekiem Trušu karaļvalstī, senatnes elpas baudīšana Cirīša ezera Upursalā, Latvijas un tās cilvēku spēks Likteņdārzā.

- PAR LATVIJU.

Kādā neformālā sarunā bērni priecīgi atzina, kas viņiem visiem ir kopīgs. Tā ir Latvija. Vieniem tā ir dzimtene un mītnes zeme, citiem Latvija ir etniskā dzimtene, kas ir mīļa un sapņu apvīta, un ļoti labprāt apciemota.

Šogad Latvijā beidzot izskanējis aicinājums aizbraukušajiem atgriezties mājup. Mums, nometnes organizētājiem, tas bija kā atgādinājums, ka arī mēs esam šīs misijas darba veicēji.

Lai projekta dalībniekiem tiešām ir mājupceļa vēlme un iespēja!

Nometnes pedagogu vārdā

Zelma Šukste